

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150865312/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

Kun det brunrøde Tegltag og de blankpolerede Ruder tydede paa det Moderne; Bygningen selv, lige fra Steenvindueskarmene til det gammeltdags Taarn, man traadte ind igjennem, forkynede det Antike. I den hvælvede Forstue stode to mægtige Skabe; den Masse af Træ og de kunstige Udskjæringer deri vidnede om deres høie Alder. Over Døren var hæftet et Par Hjortetakker med ti Ender.

Kammerjunkerens Søster, Frøken *Jakoba*, en Pige paa nogle og tredive, hverken feed eller mager, men med en forunderlig Blanding af Jovialitet og Tværhed, traadte dem imøde. Hun syntes meget glad over Besøget.

»Ja, De er jo kommet herover!« sagde hun til *Vilhelm*. »Jeg troede, De havde nok at gjøre med Deres Examen!«

Vilhelm smilte og forsikkrede, at man maatte opfriskes lidt efter den megen Læsning.

»Ja, De læser nok en god Støvle!« sagde hun, og vendte sig meget venligt mod *Sophie*. »Ih, Gud, Frøken,« udbrød hun, »svor Solen er faldet paa Deres Næse! det seer fælt ud! kjører De ikke med Slør? De, som ellers seer saa godt ud!«

Otto var hende fremmed, han slap for Ubehageligheder. Hele Dagen skulde de tilbringe her, meente hun; men Mama talte om at være hjemme igjen til Middag.

»Det bliver der ikke noget af!« sagde *Jakoba*. »Jeg har ventet Dem, og nu have vi lavet Mad og gjort Anstalter; al den Uleilighed ville vi ikke have for ingen Ting. Den aparte Mad er for Deres Skyld, og saa skal De ogsaa spise den!« Dette blev imidlertid sagt i en saa godmodig Tone, at selv en Fremmed vilde ikke være blevet fornærmet derved. Kammerjunkerens var ude i Marken at see til sin Hør, han vilde snart komme tilbage. Junker *Vilhelm* kunde imidlertid føre Hr. *Thostrup* om; »han havde jo ikke andet at bestille,« sagde hun.

Ingen af dem maatte imidlertid være i Dagligstuen, der var saa trist! Væggene vare ogsaa endnu fra gammel Tid betrukne med sort-malet Kalveskind, hvorpaa vare afrykte forgyldte Blomster; nei, de skulde ind i Salen, der var moderniseret, siden Fruen sidst var her. Den gamle Kamin med det udskaarne Træværk var skaffet bort og en smuk Flisekakkelovn sat der i Stedet. Væggene havde faaet nye Betræk fra Paris; alle denne Byes smukkeste Bygninger havde man at see paa, *Notre Dame*, *Saint Sulpice* og *Tuilerierne*. Lange røde Gardiner,